

«Å leve er å ta stilling»

Gina Barstad er tidligere elev ved St. Paul skole. Skoleåret 2001/02 var hun leder for skolens elevråd. I år står hun på plass nr. 2 på Hordaland SVs stortingsliste.

Mange hevder at de ikke bryr seg om politikk. Hvis du spør dem om de bryr seg om at det er fattigdom i verden, om luftforurensing i Bergen, leksemengde eller om hvorvidt det finnes noe sted for ungdom å være, får du likevel ofte et annet svar.

Voksne prater ofte om engasjement for engasjementets skyld. Det skal ikke jeg gjøre. Dere skal engasjere dere fordi dere kan gjøre en forskjell. Noen påstår at man ikke kan forandre verden. Det er feil. Verden forandrer seg hele tiden, og det er mennesker i fellesskap som driver fram endringene. Å engasjere seg handler om å ta stilling til hva slags verden man vil leve i, og å kjempe for det.

Den 11. september 2001 kræsjet to fly inn i World Trade Center i New York. Det skule bli stående som det mest kjente terrorangrepet noensinne, og bildene gikk verden over. Samtidig, et helt annet sted, var jeg og klasse 10B på kassetur på Selje i Sogn og Fjordane. En gutt i klassen vår fikk en telefon fra foreldrene sine med beskjed om angrepet. Jeg husker at dette

forundret meg. Det er jo mye trist som skjer på nyhetene, men pappa pleier ikke å ringe meg fordi det er flom i Nicaragua.

For mange av oss ble 9/11-angrepet og den påfølgende invasjonen av Afghanistan, den første politiske oppvåkningen. I klassen diskuterte vi krig og invasjon. Om USA som supermakt. Skulle man frigjøre Afghanistan eller skulle man finne Osama bin Laden, eller skulle man kanskje noe helt annet?

For meg går det en direkte linje mellom diskusjonene i klassen, og til at jeg engasjerte meg i fredsbevegelsen. 15. februar 2003 hadde vi de største massemønstringene siden krigen. Her i Bergen samlet 15 000 mennesker seg på Torgallmenningen og demonstrerte mot krig. Samme året meldte jeg meg inn i Sosialistisk Ungdom, som er ungdomsorganisasjonen til SV.

Uten å ta æren for det alene, var jeg med å gi mitt bidrag til en fredsbevegelse som til slutt fikk presset den norske regjeringen til ikke å sende norske styrker til Irak.

Det finnes mange arenaer å gjøre en forskjell på. Ungdomsorganisasjoner, politiske organisasjoner, blogging, nettdebatt, eller diskusjoner i klasserommet.

Og det er nok av problemstillinger å ta tak i: 30 millioner mennesker er på flukt i verden, verden bruker samlet sett mer penger på våpen enn på mat, det er mer enn 30 væpnede kriger i verden, og verdens forskere er redde for at planeten vår går en usikker framtid i møte.

En italiensk teoretiker, Antonio Gramsci, skrev «Å leve er å ta stilling». Skal vi gå gjennom livet uten å ta stilling til hvordan ting skal være? Eller skal vi tørre å kjempe for det vi tror på? For fred, for miljø, for rettferdighet – eller for andre ting vi mener er riktig og viktig.

Min bønn til elvene på gamleskolen min må være at dere finner ut av hva dere mener og tror på, og kjemper for det. Ikke for engasjementet i seg selv, men fordi dere kommer til gjøre en forskjell. Ingen kan redde verden alene - men alle kan være med å gi sitt bidrag.

Gina Barstad